

Af et flertal (Grünbaum (S), Heinesen (S), Thomas Have (S), Søren Jensen (S), Egon Jensen (S), Gede (FP), Gerstrøm (FP), Glistrup (FP), Bernhard Baunsgaard (RV), Dahlggaard (RV), Børge Johansen (CD), Ømann (SF) og Arne Bjerregaard (KrF)):

21) Paragraffen affattes således:

„§ 4.

Hvor de hidtidige bestemmelser i kildeskattelovens § 62 A, stk. 2, 2. og 3. pkt., skal anvendes for indkomstår før indkomståret 1974, forhøjes den dér nævnte rentesats til 1 pct. med virkning for renteberegningen fra den 1. juli 1974 at regne. Den efter de nævnte bestemmelser beregnede rente for tiden efter den 1. januar 1975 medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.“

Bemærkninger.

Til nr. 1, 2, 3, 10, 13, 16 og 20.

Den foreslåede ordning vedrørende en særlig opkrævningsform for mindre restskatter vil efter de foreliggende oplysninger være forbundet med meget betydelige administrative vanskeligheder, og det vil desuden medføre et provenutab på omkring 600 mill. kr. Regeringen finder det særdeles uheldigt at indføre en ordning, der medfører et så stort provenutab, på et tidspunkt, hvor man overvejer en gennemgribende skatte-reform. Det vil i alt for høj grad forringe mulighederne for at tilrettelægge en fornuftig reform med tilstrækkelige skattelettelser. Den økonomiske situation taler også stærkt imod at gennemføre lovforslag, der vil medføre udvidelse af forbruget.

Man kan derfor ikke medvirke til ordningens gennemførelse. Det er baggrunden for de stillede ændringsforslag.

Til nr. 4 og 7.

Ændringsforslagene er alene en regulering af beløbene og foregriber på ingen måde den endelige reform på området.

Til nr. 5.

Når ægtefæller driver virksomhed i fællesskab, er det alene princippet: én + én divideret med to, som kan løse indkomst-

skatteproblematikken på en teknisk for-svarlig måde overensstemmende med nu-tidens syn på kønnenes ligestilling. At de pågældende for en overfladisk betragtning herefter slipper relativt billigt i skat, må man tage med. Den økonomiske evne for sådanne ægtepar er oftest mindre, end de formelle indtægtstal er udtryk for.

Til nr. 6.

Forhøjelsen af de 2.400 kr. til 5.000 kr. bør først have virkning fra og med indkomståret 1974, hvorimod de ændringer, der er en følge af dagpengeordningen og delingen af pensionerne, som foreslået skal have virkning også for indkomståret 1973.

Til nr. 8.

Pensionsproblemerne bør løses i sociallov-givningen, ikke i skattelovgivning.

Til nr. 9 og 18.

Ændringsforslaget vedrører lovforslagets bestemmelser om de forhøjede personfradrag, der indrømmes folke- og invalidepensionister m. fl. Efter lovforslaget skal de forhøjede personfradragsbeløb fastholdes, medens den indtægtsbestemte aftrapning af fradragsforhøjelserne skal sætte ind ved en skattepligtig indkomst, der er 10.000-12.000 kr. højere end efter de gældende regler.

Efter ændringsforslaget skal de forhøjede personfradrag ligeledes fastholdes, og den indtægtsgrænse, hvor aftrapningen af personfradragsforhøjelserne finder sted, fore-slås ligesom i lovforslaget sat op, men kun med 5.000 kr. Samtidig foreslås de procent-satser, der anvendes ved aftrapningen, til-passet de ændrede indtægtsgrænser. De fore-slåede indtægtsgrænser og aftrapningsregler er i øvrigt belyst i vedføjede tabel 1, hvor de tilsvarende indtægtsgrænser og aftrap-ningssatser ifølge de gældende regler og lov-forslaget er anført til sammenligning.

Ændringsforslaget vil medføre, at pensio-nister, der ved siden af folkepensionen har ekstrairndtægter på op imod 10.000 kr., vil få skattenedsættelser af samme størrelse som ifølge lovforslaget. Derimod vil pensionister, der ud over folkepensionen har ekstrairnd-tægter på over en halv snes tusinde kroner, få noget mindre skattenedsættelser end efter lov-forslagets regler. Endvidere vil et mindre an-tal pensionister med forholdsvis store ekstra-